

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ.
JOURNAL POLITIQUE, LITTÉRAIRE ET COMMERCIAL.

Εκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος, κατὰ Πέμπτην καὶ Κυριακῆν. — Ἡ τιμὴ τῆς ἑφημερίδος εἶναι ἑκτὸς ἄλλῃρα Ἰσπανικὰ κατ' ἔτος διὰ τοὺς ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ δέκα διὰ τὰ ἔξω μέρη. — Τιμὴ τῶν κατα-
χωρήσεων 30 λεπτά τὴν γραμμὴν ἀνὰ 50 στοιχεῖα. — Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐν Ναυπλίῳ εἰς τὸ Γραφεῖον
τοῦ Σωτήρος, ἐντὸς τοῦ Κράτους εἰς τοὺς ἐπιστάτας τῶν Ταχυδρομείων, καὶ ἐκτὸς εἰς τοὺς ΚΚ Προξέ-
νους τῆς Ἑλλάδος.

Le Journal paraît tous les Jeudi et Dimanche. — Le prix de l'abonnement est pour
l'année de 8piastres fortes d'Espagne pour l'intérieur, et de dix pour l'extérieur. — Prix des
insertions: 30 lepta par ligne de 50 lettres. — On s'abonne à Nauplie, au Bureau du Sauveur
chez les Directeurs de Poste dans l'intérieur, et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΝΑΥΠΛΙΑ, τῆ 3 Μαρτίου ΚΥΡΙΑΚΗ.

NAUPLIE, 15 Mars DIMANCHE.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

EXTÉRIEUR.

Ἀκόμη δὲν γνωρίζομεν μετὰ βεβαιότητος τὰς λεπτομερείας τοῦ ἐμφυλίου πο-
λέμου, ὅστις κατεστημένοι τὰς Ἀσκατικὰς ἐπαρχίας τῆς Ἰσπανίας. Εἰς πᾶσαν συμ-
πλοκὴν ἀμφότερα τὰ μέρη οἰκαιοποιοῦνται τὴν νίκην, καὶ τὰ δύο ψάλλον τὸν
Φρίαμβόν των, καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἐπινικίων ὄλων ἐν καὶ μόνον εἶναι τὸ ἀληθές-
ρον, ὅτι ὁ δυσυχὴς αὐτὸς τόπος εἶναι εἰς ἐλευσινὴν κατάστασιν, διότι ἡ ἐγγλεμα-
τικὴ ἐπιμονὴ τοῦ Ἀδὸν Καρόλου μαζίζει τὴν Ἰσπανίαν μετὰ τὰ δύο τρομερὰ κακὰ,
τὴν πείναν καὶ τὸν πόλεμον.

Οἱ μεγάλοι κόποι καὶ αἱ ἀδιάκοποι ἐνασχολήσεις ἐμποδίζουν τὸν Στρατηγὸν
Μίναν νὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑγείαν του, καὶ διὰ τοῦτο, λέγουσιν, ἀναγκάζεται νὰ
δώσῃ τὴν παραίτησίν του. Ἡ ἀπουσία τοῦ ἀξίου τούτου Στρατηγοῦ εἰς περιστά-
σεις, τόσοσιν κρίσιμους, εἶναι τῶνόντι λυπηρὰ, καὶ δύναται νὰ ἔχῃ ὀλέθρια ἀποτελέσ-
ματα ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Βασιλείας.

Διάφορα γράμματα τῆς Ἰσπανίας ζωγραφίζουν μετὰ τὰ πλέον μέλανα χρώ-
ματα τὴν κατάστασιν τῶν κατοίκων τοῦ τόπου τούτου. Πανταχοῦ ἡ πτωχεία,
τὰ πένθη καὶ ἡ ἀνάστασις καθὲς εἶναι ἀνεπαίσθητα. Ἡ ἀνάστασις ἀπαιτεῖται
πρέπει νὰ ᾖ καὶ ἡ Κάρλιστῆς ἢ Χριστίνος, καὶ νὰ ὑπόκειται ἀκαταπαύτως εἰς
τὴν μανίαν τῶν στρατιωτῶν, ἐν ᾧ αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναπύσεως. Αἱ
πλέον ἀπάνθρωποι πράξεις, αἱ πλέον ἀνήκουστοι βραβαιοτήτες, ἰδοὺ τὰ ἄλλα
τῶν Ἰσπανῶν! Τὸ αἷμα τρέχει κρουνηδὸν, τὰ δικαιώματα τῆς ἀνθρωπότητος
καταπατοῦνται ὀσφύτως, καὶ ἡ φρίκη εἶναι πανταχοῦ τοιαύτη, ὥστε, λέγουσιν,
αἱ μεγάλα δυνάμεις τῆς Εὐρώπης ἀπεφάσισαν νὰ δώσουν πέρας εἰς τὰς θηριώ-
δεις αὐτὰς σκηνάς. Φαίνεται βεβαίον, ὅτι πρῶτος ὁ Πάπας ἔκαμε τὴν πρότα-
σιν, καὶ ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις θέλουν ἔχει χώραν εἰς τὰ Παρίσια μετὰ τῶν
Πρέσβειων τῶν κυριωτέρων Δυνάμεων.

Ἀπ' ἐτέρου μέρους βεβαίον, ὅτι, ἐπειδὴ αἱ Μεγάλα Δυνάμεις εὐρίσκουν ὡς πρό-
φασιν τὰ δικαιώματα τῆς ἀνθρωπότητος διὰ νὰ ἀνακατωθῶσιν εἰς τὰ πράγματα
τῆς Ἰσπανίας, ὁ ἐν Παρίσιος Πρέσβυς τῆς Χερσονήσου διεμαρτυρήθη ἐναντίον πά-
σης ἐξωτερικῆς παρεμβάσεως, καὶ ἐκήρυξεν, ὅτι δὲν θέλει παρευρεθῆ εἰς κανὸν
συμβούλιον τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Δυνάμεων, ἀν ἔχουν σκοπὸν νὰ κάμουν τὴν
παραμικρὰν τροπολογίαν εἰς τὸ σημερινὸν Σύνταγμα τῆς Ἰσπανίας.

Αἱ Βουλαι τῆς Γαλλίας δὲν ἀπεφάσισαν ἀχρὶ τῆς ὥρας τίποτε περὶ τοῦ Ἀμε-
ρικανικοῦ χρέους. Ἐπιτροπὴ διωρίσθη διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὸ παρὰ τῆς Κυβερ-
νήσεως προβληθὲν σχέδιον. Ἐπὶ τέλους, φρονούμεν, ἡ Γαλλία θέλει πληρώσει
εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὰ 25 ἑκατομμύρια, καὶ οὕτω θέλει τελειώσει ἡ ὑπόθεσις αὐ-
τῆ, περὶ τῆς ὁποίας ἐγένετο τόσοσιν λόγος καὶ τόσοσιν κόπος.

Τὸ Ἀγγλικὸν Παρλαμέντον ἐμελλε νὰ συνέλθῃ κατὰ τὸν Φεβρουάριον. Ἀκόμη
δὲν γνωρίζομεν βετικῶς, ἀν ἡ πλειοψηφία ᾖ κατὰ τοῦ νέου Ὑπουργείου. Κατὰ
τὰς νεωτέρας εἰδήσεις, ἀν δὲν ἔχῃ τὴν ἀπαιτουμένην πλειοψηφίαν, σκοπεῖ νὰ
διαλυθῇ τὴν νέαν Βουλὴν, καὶ νὰ προσκαλέσῃ τὸν λαὸν εἰς νέας ἐκλογάς. Τὸ βί-
αιον ὅμως τοῦτο μέτρον δὲν μᾶς φαίνεται καὶ τὸ καταλληλότερον εἰς τὴν σημε-
ρινὴν στάσιν τῶν πνευμάτων καὶ τῶν πραγμάτων τῆς Ἀγγλίας.

Κατὰ τοὺς ἐν Σμύρῃ ἀνταποκριτὰς μας, ἡ ἐν Τουρκίᾳ κατάστασις τῶν ὑπη-
κόων τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἀνυπόφορος. Καθ' ἡμέραν νεαὶ περιφρονήσεις, καθ' ἡμέ-
ραν νέα παράπονα, καὶ καμμία ἱκανοποίησις ἐκ μέρους τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν. Εἰς
ἄλλο φύλλον καὶ περὶ τούτου καὶ περὶ τῶν Ἀνατολικῶν πραγμάτων.

Ἀπὸ τὴν σήμερον γνωρίζομεν, ὅτι Πρόεδρος τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων
τῆς Ἀγγλίας διωρίσθη ὁ Κύριος Ἀβερκομβερὶ, μετὰ πλειοψηφίαν 32 ψήφων ἐναντίον
τοῦ Ὑπουργείου. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκλογῆς ταύτης εἶναι ἄπειρα.

ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΛΟΡΔ ΠΑΛΜΕΡΣΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΙΝΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ.

Οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Εὐρώπης ἐθεώρησαν μετὰ ὄμμα διάφορον τὸν διορισμὸν
τῶν Ἰσπανικῶν Ὑπουργῶν. Ἀλλὰ μετὰ τῶν διαφόρων κρίσεων
πολλῶν σημαντικῶν ἀνδρῶν εἶναι ὀλίγα τόσοσιν ἀξιοσημείωτοι, ὅσον ἡ κρίσις τοῦ
Λόρδ Παλμερσῶν, τὴν ὁποίαν ἐσχάτως ἔκαμεν ἐμπροσθεν μᾶς πολυαριθμοῦ συ-
κελεύσεως ἐκλογῶν τοῦ Πορτσμουθ. Ἰδοὺ ἡ κρίσις τοῦ εὐγενοῦς Λόρδου.

«Οἱ Ὑπουργοὶ τοῦ μᾶς λέγουσιν· δοκιμάσατέ μας, περιμένετε τὰς πράξεις
μας, καὶ ἔπειτα κρίνατέ μας. Ἀλλὰ, κατὰ τὴν γνώμην μου, ἡ δοκιμὴ ἔγεινε,
καὶ αἱ γενικαὶ ἐκλογαὶ ἀπεφάσισαν. Ἄλλως τε, οἱ μεγάλοι Ὀρκωτοὶ Κριταὶ
τοῦ ἔθνους, αἱ Βουλαι, συνέρχονται ἐντὸς 15 ἡμερῶν, καὶ ἐκλόως ἡμποροῦν τις

Il devient de plus en plus difficile de connaître les détails exacts
et authentiques de la guerre civile que désolé les provinces du Nord
de l'Espagne. Après chaque affaire, les chefs des partis ont grand
soin de s'attribuer la victoire, personne ne veut avoir eu le dessous
et au milieu de tous ces succès vrais ou faux, il n'y a qu'une chose
vraie et positive, c'est la déplorable situation de ce malheureux
pays que le ridicule et coupable entêtement de Don Carlos livre à
toutes les horreurs de la famine et de la guerre.

La santé du Général Mina ne peut guère se rétablir dans un poste
si fatigant, aussi assure-t-on qu'il a été obligé de quitter pour
quelque tems ses pénibles travaux. C'est son absence qui a sans dou-
te fourni matière à tous ces bulletins de victoire dont les Carlistes
ont inondé les salons et les journaux. On parle du remplacement de
Mina par un général justement renommé aussi, mais il est probable
que, si la maladie oblige le brave Mina à abandonner la direction
des opérations guerrières, la cause de la Reine perdra de grandes
chances de succès.

Des lettres particulières font un affreux tableau de l'état où se
trouvent les habitants de ces contrées espagnoles. Partout le dénu-
ement, la haine et la mort. Il faut que chacun adopte une couleur,
il faut être Carliste ou Christino et se voir à chaque instant menacé
de la fureur des soldats, tandis qu'on ne demande que le repos.
Des actes de cruauté inouïe sont commis tous les jours; on fusille à
tout propos et toujours, le sang coule, les droits de l'humanité
sont foulés aux pieds, et de pareilles horreurs sont si insoutenables
que les grandes Puissances de l'Europe se proposent d'y mettre un
terme. C'est le Pape qui, le premier, a fait cette proposition, et
c'est à Paris que les Conférences des Plénipotentiaires seront tenues.

Mais comme l'humanité n'est ici qu'un honorable prétexte pour in-
tervenir dans cette question Espagnole si palpitante d'intérêt pour les
absolutistes d'Europe; comme ils sentent que le champ de bataille
où se débat Don Carlos peut devenir son tombeau et celui de la cause
qu'il défend, ils ont posé déjà aux travaux de la Conférence des ba-
ses telles que l'ambassadeur Espagnol à Paris a dû protester contre el-
les et déclarer qu'il n'assisterait pas aux délibérations de la Confé-
rance, si elles avaient pour but la moindre modification à la con-
stitution actuelle de l'Espagne.

La Chambre des Députés en France n'a rien décidé encore au sujet
de la Dette Américaine. Une commission a été nommée pour examiner
le projet du gouvernement à ce sujet. Mais il est probable que
tout ce grand bruit se terminera par le paiement des 25 millions.
C'est bien plus simple.

Le Parlement Anglais doit s'être assemblé dans le courant de
Février; il est probable que le prochain Courrier nous apprendra
les résultats de ses premières opérations. En attendant, on n'est pas
fixé précisément sur le nombre des voix acquises au Ministère, mais
il est certain que, s'il n'y a pas de défections, une majorité nom-
breuse se déclarera contre lui.

Des lettres de Smyrne nous donnent des détails fort peut rassu-
rants sur la manière dont les citoyens Grecs sont traités dans cette
ville. Nous reviendrons dans notre prochaine feuille sur ce sujet inté-
ressant et nous publierons sur les affaires d'Orient et d'Europe des
détails qui n'ont pu trouver place dans cet article.

« να προβλέψη, ποία θέλει εἶναι ἡ περὶ τοῦ σημερινοῦ Ἰπουργείου ἀπόφασίς α των. Οἱ Ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ δὲν θέλουν βίβια παρμεινὴν τὰς πράξεις τοῦ σημερινοῦ Ἰπουργείου, διὰ τὸ κρίνον. Ἄνθρωποι, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ λαὸς δὲν ἔχει καμμίαν ἐμπιστοσύνην, δὲν ἔμπορουν ποτὲ ν' ἀκολουθήσουν τὸν δρόμον τῶν μεταρρυθμίσεων, τὸν ὁποῖον ἐπιθυμεῖ τὸ ἔθνος.

« Ἄν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι καθυπέβαλλον εἰς τὰς Βουλὰς σχέδια μεταρρυθμίσεων τῆς Ἐκκλησίας, τῶν δεκάτων, τῶν Συντεχνιῶν, ἀμέσως, οἱ φίλοι των θέλουν τοὺς ἐγκαταλείψει, λέγοντες εἰς αὐτοὺς, ὅτι δὲν τοὺς ἔβαλαν εἰς τὰ πράγματα διὰ τὸ καμῖον μεταρρυθμίσεις.

« Ὅχι, ἐξακολουθεῖ ὁ ῥήτωρ, τὸ Ἰπουργεῖον τοῦτο δὲν ἔμπορεῖ νὰ παραδεχθῇ καμμίαν πραγματικὴν μεταρρύθμισιν, καθὼς δὲν θέλει εὐρεῖ εἰς τὴν νέαν Βουλὴν καλὸν εὐνοϊκὸν αἶσθημα, καμμίαν συμπάθειαν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἄλλ' ἐξ ἐναντίας μίαν ἰσχυρὰν ἀντιπολιτευσιν ἐκ μέρους αὐτῆς, καθὼς ἀπήντησε καὶ ἐκ μέρους ὅλου τοῦ ἔθνους εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν μελῶν τῆς νέας Βουλῆς. Ἡ ἀπόκρισις τοῦ λαοῦ ἀπέδειξεν εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τοῦτο, ὅτι τὸ ἔθνος δὲν λησιμόνησε τὰς ἀρχάς, διὰ τὰς ὁποίας ἐπιθυμεῖ σήμερον καὶ ζητεῖ τὰς μεταρρυθμίσεις. »

Μόλις ἐτελείωσεν ὁ ῥήτωρ τοὺς λόγους αὐτοὺς, καὶ ἀμέσως ὅλη ἡ Συνέλευσις ἐχειροκρότησεν. Ἡ κρίσις αὕτη τοῦ σημερινοῦ Ἀγγλικοῦ Ἰπουργείου, προφερομένη ἐκ στόματός ἑνὸς τῶν περιφανέστερων ἀνδρῶν τῆς Ἀγγλίας, δίδει ἰκανὴν ὕλην σκέψεως εἰς τοὺς, ὅσοι ἠξιοῦν νὰ συλλογίζωνται.

ΤΑΚΤΙΚΗ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΙΩΝ.

Οἱ ἀναγκῶναι μας παρετήρησαν βίβια, με πόσῃν εἰλικρίνειαν ἐκρίναμεν πάντοτε τὰς πράξεις τῆς Ἐξουσίας, καὶ με πόσῃν εὐσυνειδητῶν ἀμεροληψίαν ζητούμεν τὴν πηγὴν τῶν καταχρήσεων, κατηγοροῦντες τοὺς αἰτίους τοῦ κακοῦ καὶ εὐδότεροτε τοὺς ἀθώους. Αὐτὸν τὸν δρόμον, ὅστις μᾶς φαίνεται, ὅτι εἶναι καὶ ὁ ὀρθότερος καὶ δικαιοτέρος, δὲν ἀκολουθοῦν πάντοτε καὶ οἱ λοιποὶ συναδελφοὶ μας, οἱ ὅποιοι συνειθίζου νὰ προσβάλλουν τοὺς Ἰπουργοὺς, μὴ τολμῶντες ν' ἀναβῶσιν ὑψηλότερα εἰς τὴν πηγὴν τοῦ κακοῦ. Τὸ φρόνιμον τοῦτο μέτρον ἐκ μέρους των δὲν εἶναι καὶ δικαίον. Ἐμμεθε μακρὰν ὅμως καὶ νὰ τοὺς κατηγορήσωμεν. Δὲν κρίνομεν τὴν πράξιν των λέγομεν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον γίνεται ἀπὸ τοὺς συναδελφοὺς μας.

Ἡ Ἀθηνᾶ, φύλαξ ἄγρυπνος τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ, προσεκτικὴ ν' ἀνακαλύπτῃ τὰ σφάλματα καὶ τὰς καταχρήσεις τῆς Ἐξουσίας, τὰς ὁποίας, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀποδίδει εἰς τοὺς Ἰπουργοὺς, διὰ τὸ μὴ φανῆ, ὅτι ἐλέγχει κατ' εὐθεῖαν τὴν ἀνωτάτην Ἀρχὴν, λέγει εἰς τὸν τελευταῖον ἀριθμὸν τῆς:

« Ἡμεῖς νομιζομεν, ὅτι ὁποῖος καταχραστῇ τὴν ἀφελικίαν τοῦ Βασιλέως μας, ἢ τὸ ἔθνος, εἰς τὸ ὁποῖον βασιλεύει ὁποῖος, λέγομεν, καταχραστῇ, ἢ καταχράται τὴν ἀφελικίαν του, καὶ ἀφελούμενος ἀπ' αὐτὴν, σπαταλᾷ τὰ δημόσια χρήματα, τὰ μόνον μέσα, διὰ τῶν ὁποίων δύναται νὰ στηρίξῃ τὸ Βασίλειόν του, καὶ νὰ στήσῃ εἰς τὸν προορισμὸν του, ὁ τοιοῦτος τὸν σπρώχνει εἰς ἀμνησίαν, τὸν ὁποῖον πισθοδρομεῖ ἀπὸ τὰς προόδους του, τὸν ἐπιθουλεύεται, τὸν προδίδει, σπίνει παρὰ τὰς ἀνάγκας κατὰ τοῦ Ἔθνους του καὶ τῆς δόξης τοῦ Ὁθωνος. — Εἰς ὅλα ταῦτα, προσθέτει ἡ Ἀθηνᾶ, ἀς ἀπολογηθῶν οἱ Ἰπουργοὶ μας, ἐπειδὴ ἡμεῖς δὲν ἔχομεν τί νὰ εἰπωμεν. »

Εὐγε! Εὐγε! Ἀθηνᾶ! Ἀλλὰ με τὰ ὅλα σου πιεθεῖς, ὅτι οἱ Ἰπουργοὶ μας ἐξώδευσαν τὰ τεσσαράκοντα ἑκατομμύρια τοῦ δανείου μας!!!

ΝΑΥΠΑΙΑ, 2 Μαρτίου.

Τὴν 30 Αὐγούστου (Ε. Ν.) 1832, τὸ ἐν Λονδίῳ Συμβούλιον διείδυεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος προκύρηξιν του, τῆς ὁποίας δὲν εἶναι περιττὸν ν' ἀνακαλέσωμεν σήμερον εἰς τὴν μνήμην μας μερικὰς περιόδους.

Τὸ Συμβούλιον, ἀφ' οὗ συγχάριεται τὴν Ἑλλάδα, ὡς καταχραστῆσαν εἰς τὸν χορὸν τῶν Βασιλειῶν, λέγει, ἀπεινόμενον πρὸς τοὺς Ἕλληνας:

« Περισχίσατε τὸν Θεόνον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος, βοηθήσατε αὐτὸν διὰ τῆς προσέουσας ἀφροσύνας νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἔργον, νὰ δώσῃ Σύνταγμα ὀριστικὸν εἰς τὸ Κράτος, καὶ νὰ ἀσφαλίσῃ εἰς αὐτὸ τὴν εἰρήνην εἰς τὸ ἐσωτερικόν, καὶ τὴν ἡσυχίαν, τὸ κράτος τῶν Νόμων καὶ τὴν εὐταξίαν εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Αὕτη εἶναι ἡ μόνη ἀνταμοιβή, τὴν ὁποίαν αἱ τρεῖς Δυνάμεις ζητοῦν ἀπὸ ὑμᾶς διὰ τὸ καλὸν, τὸ ὁποῖον ἔλαβον εὐκαιρίαν νὰ κάμουν εἰς τὴν πατρίδα σας. »

Οἱ λόγοι οὗτοι τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν τριῶν εὐεργετῶν Δυνάμεων ἀντηχοῦσι σήμερον παρὰ ποτὲ εἰς τὰ ὠτά μας, ἐν ᾧ ἐκτιμῶμεν κατ' ἀξίαν τὰς φρονίμους συμβουλὰς τῶν γενναίων Προσφάτων μας, τὰς ὁποίας αὐτὰ τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους μᾶς ὑπαγορεύου νὰ ἔχωμεν πάντοτε ὑπ' ὄψιν.

Τρία ἤδη ἔτη παρήλθον, ἀφ' ὅτου αἱ εὐεργετικαὶ Δυνάμεις προσεκάλεσαν τοὺς Ἕλληνας νὰ βοηθήσου τὸν Βασιλέα εἰς τὸ νὰ δώσῃ εἰς τὸ Κράτος Σύνταγμα ὀριστικόν. Δὲν ἐξετάζομεν σήμερον, ἀν ἐν τῷ δικαίω τῶν τριῶν τούτων ἐτῶν ἢ εἰς τόπον τοῦ Βασιλέως ἐνεργήσῃ Ἐξουσία ἐπὶ τὰς καλῶς, ἢ κακῶς, μὴ συμβουλευθεῖσα τὸ ἔθνος διὰ τὸ συντάξῃ ὀριστικῶς. Ἄν ἐπράξῃ καλῶς, ὁ καιρὸς θέλει τὸ ἀποδείξει. Ἄν ἐπράξῃ κακῶς, διατὶ νὰ ἐπανερχῶμεθα εἰς ὃ, τι δὲν ἐπιδέχεται σήμερον Θεραπείαν; Διατὶ με τὰ παράπονά μας ν' αὐξάνωμεν τὰς ἔχθρας καὶ τὰ πάθη; Δὲν εἶναι ἄρα γε προτιμότερον νὰ ἐνασχολώμεν τὴν κοινὴν γνώμην εἰς ὃ, τι πρέπει νὰ γείνη ἀκολούθως, ἀντὶ νὰ ἐξοδεώμεν εἰς μίτην τὸν καιρόν μας, θρηνοῦντες καὶ παραπονούμενοι δι' ὅσα δὲν ἔγινον; Τοιοῦτος εἶναι ὁ δρόμος, τὸν ὁποῖον ἀπεφασίσαμεν καὶ ἡμεῖς ν' ἀκολουθήσωμεν.

Τέλος πάντων, ἐντὸς ὀλίγου φθάνομεν καὶ εἰς τὸ τέμα τῶν δεινῶν μας, εἰς τὸ τέμα τῶν πολυχρονίων καὶ ἐπιπόνων δοκιμῶν μας. Εἰς ἐβδομήκοντα ἑννέα ἡμέρας ἀναβάνει ὁ πολυπόθητος ἡμῶν Βασιλεὺς εἰς τὸν Θεόνον, καὶ ἀπ' ἐκεῖνης τῆς στιγμῆς ἀρχεται ἡ ἀμέσως συνάφεια τοῦ Βασιλέως μετὰ τοῦ λαοῦ του, καὶ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ἐγκαρτίων εὐχῶν τοῦ ἐν Λονδίῳ συμβουλίου.

Τότε ἀρχίζει καὶ τὸ μέγα ἔργον τοῦ Βασιλέως μας, τὸ ὁποῖον διὰ τὸ ἐξομαλίσωμεν, πρέπει πρότερον νὰ διαλύσωμεν διάφορα ζητήματα, τὰ ὁποία εἶναι ἀξία νὰ ἐπισησῶν τὴν προσοχὴν ὅλης τῆς διανοητικῆς μερίδος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Καὶ πρῶτον πάντων ἐρωτᾶται, ποῖος θέλει εἶναι ὁ χαρακτήρ, ποῖα θέλει εἶναι ἡ φύσις τοῦ πρὸ τῶν χρόνων ὑποσχεθέντος, καὶ ἄχρι τῆς ὥρας ἀναδραθέντος Συντάγματος;

Samedi 14 mars.

Nous apprenons à l'Instant même par voie extraordinaire, que la majorité s'est déclaré contre le Ministère Peel, et que l'honorable Sir Abercomby a été élu président à la majorité de 32 voix. Nous reviendrons sur ces faits

LE MINISTERE TORY JUGE' PAR LORD PALMERSTON.

Les hommes d'état les plus éminents ont diversement considéré l'avènement des Tories au Pouvoir en Angleterre. Mais parmi cette foule de jugements qui ont été portés sur l'administration nouvelle, il en est peu d'aussi saillants et d'aussi remarquables que celui qu'a exprimé Lord Palmerston dans une de ces nombreuses assemblées dont les élections sont toujours le prétexte.

C'était à Portsmouth, et dans un banquet offert par les électeurs à deux députés réformistes qu'ils venaient d'élire, Lord Palmerston prononça un discours plein de finesse et de bonhomie, qui plusieurs fois excita les applaudissements et les bravo de ses auditeurs. Le journal Anglais, The Sun, cite de longs fragments de ce discours et nous ne pouvons résister au plaisir de faire connaître à nos lecteurs ce passage remarquable relatif au nouveau Ministère;

« Les Ministres Tories, dit Le Noble Lord, nous crient: Accordez nous une épreuve loyale et pour nous juger, attendez nos actes! Mais l'épreuve à mon avis est déjà faite et les élections générales ont décidé la question. Du reste, avant 15 jours, le grand jury national sera réuni et l'on peut pressentir le verdict qu'il rendra. Les représentants du Peuple n'attendent pas les mesures des hommes aux quels ils n'accordent pas leur confiance, car jamais de tels hommes ne pourront donner au Pays les grandes mesures de reforme qu'il réclame. »

« S'ils présentaient au Parlement des réformes de l'église, des dimes, des corporations, aussitôt leurs amis en masse les abandonneraient en disant que ce n'est pas dans un intérêt de révolution qu'ils les ont portés au pouvoir. »

« Non, continue l'orateur, ce ministère ne saurait faire adopter aucune réforme pratique, et d'ailleurs il ne rencontrerait dans le nouveau Parlement qu'une opposition formidable, sans nulle sympathie de la part du pays à qui il a fait en vain un appel. La réponse du Peuple lui a prouvé qu'il n'a pas sitôt oublié les principes qui lui faisaient réclamer la Reforme. »

D'unanimes applaudissements accueillirent cette expression nette et loyale de l'opinion personnelle de l'orateur, opinion qui acquiert une plus haute importance dans la bouche d'un des hommes d'état les plus distingués du Royaume-uni de la grande Bretagne.

TACTIQUES DIVERSES DES JOURNAUX

Nos lecteurs ont pu apprécier la loyauté que nous apportons dans l'appréciation des actes du Pouvoir et la scrupuleuse impartialité avec la quelle nous remontons aux causes des abus que nous signalons afin que le blâme retombe sur ceux qui le méritent. Cette marche que nous croyons bonne et équitable, n'est cependant pas suivie par nos confrères, qui s'en prennent toujours aux Ministres, faute d'oser frapper plus haut. C'est une prudence qu'après tout on ne peut guère blâmer.

La Minerve, sentinelle vigilante des intérêts du Peuple, toujours active a dévoiler les fautes et les abus qui se commettent, fidèle à ce système d'attaques que nous venons de signaler, s'écrie dans son N^o. du 10 mars:

« Quant-à nous, nous pensons que quiconque abuse de la minorité du Roi ou de la Nation sur la quelle il règne, (car la nation et le Roi, c'est la même chose) nous pensons, disons-nous, que ceux qui abusent de cette minorité et prodiguent les fonds publics, seules ressources du pays, ceux là poussent l'Etat à sa dernière extrémité, entravent sa marche progressive, le trahissent et tendent des pièges sous le trône de S. M.

« A tout cela, nous engageons les Ministres à répondre, car nous n'avons rien de plus à dire. »

Bravo! Bravo! mais de bonne foi, la Minerve croit elle que ce soient les Ministres qui ont dépensé nos 40 millions?

NAUPLIE, 14 Mars 1835.

Le 30 Août 1832, la Conférence de Londres adressa à la Nation Grecque une proclamation qui fut publiée à Nauplie et dont il peut être utile d'évoquer aujourd'hui le souvenir.

Après avoir félicité la Grèce de son élévation à la dignité de Royaume, la Conférence cria de Londres à tous les Grecs: « Rallez vous tous autour du Trône de S. M. le Roi Othon, aidez le avec un juste dévouement dans la tâche de donner à l'Etat une Con

Πριν αποκρίθωμεν εἰς τὸ ἐμμεριθὲς τοῦτο ζήτημα, νομίζομεν, ὅτι πρέπει νὰ συν-
ενοηθῶμεν εἰς τὴν σημασίαν τῆς λέξεως Σύνταγμα, ἥτις εἰς πολλὰ μέρη τοῦ
κόσμου ἐγράφη καὶ κατεγράφη κατὰ κόρον. Ἀλλὰ, διὰ νὰ ἐκπληρώσωμεν τὴν
δικαίαν αὐτῆν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς μας, ἔχουμεν ἀνάγκη τῆς συνδρομῆς ὄλων τῶν
πεπαιδευμένων ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ μᾶς ἐξηγήσουν τὰς γνώμας των, τὰς
ὁποίας εὐχαρίστως ὁ Σωτὴρ προσφέρει νὰ δημοσιεύσῃ εἰς τὰς σῆλας του.

Μετὰ τὴν ἀνοδὸν τοῦ Βασιλέως, ὅταν ὄλοι αἱ φατρίαί, ὅταν ὄλοι αἱ κλάσεις,
συνέλθουν νὰ περισχίσουν τὸν θρόνον τῆς Α. Μ., ποῖος ἀράγε θέλει εἶναι ὁ δε-
σμός, ὃς τις θέλει τὰς συνδέει πρὸς ἀλλήλας ἀδιαλύτως; Ποῖος ὁ καταλληλότε-
ρος τρόπος ἐκ τῶν διαφόρων σοχείων, ἐξ ὧν συγκεῖται ἡ Ἑλλάς, νὰ ἀπαρτί-
σῃ τις ὄλον ὁμοιογενὲς καὶ ὁμοειδές;

Ποῖον εἶναι τὸ καταλληλότερον εἶδος τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἔμβῃ εἰς ἐνέργειαν
μετὰ τὴν πᾶσιν τῆς Ἀντιβασιλείας, καὶ ποῖος πρέπει νὰ ᾖναι ὁ σκοπὸς τῆς μελ-
λούσης Βασιλικῆς Κυβερνήσεως; Βέβαια, ἀν ἐρωτήσωμεν τὰ πατριωτικὰ αἰσθη-
ματα τῆς Α. Μ., τῶν ὁποίων μᾶς ἔδωκεν ἄχρι τοῦδε τόσα δείγματα λαμπρὰ,
ὁ σκοπὸς αὐτὸς, θέλου μᾶς ἀποκριθῆ, πρέπει νὰ ᾖναι, ὅσον τὸ δυνατόν, κοι-
νωνικὸς, ὅσον τὸ δυνατόν, σύμφωνος μὲ τὰς εὐχὰς καὶ μὲ τὰς δικαίας ἐπιθυμί-
ας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ ποῖα τὰ καταλληλότερα μέτρα διὰ νὰ ἐπιτύχῃ
τις τοῦ σκοποῦ τούτου; Ἰδοὺ ἄλλο ἀντικείμενον ἄξιον τῆς σπουδῆς καὶ τῆς με-
λέτης μας.

Ἡ πτωχεῖα κατεργάζεται τὰς ἐπαρχίας μας, ἡ ἀκαρπία καταξερραίνει τὰς
γαίας μᾶς, ἡ νέα γενεὰ, διὰ νὰ μὴ πέσῃ εἰς τὰ σφάλματα τῆς προλαβούσης, ἔχει
ἀνάγκην ἠθικῆς, ἔχει χρεῖαν ἐκπαίδευσως. Ποῖα ἀράγε εἶναι τὰ ἰσχυρὰ ὑπομό-
χλια διὰ νὰ εὐχαρισθῇ τις τόσας ἀνάγκας, διὰ νὰ θρασυεὶ τὸσα πολυχρόνια
καὶ τόσα πολυειδῆ δεινὰ;

Ἰδοὺ διάφορα ζητήματα, τὰ ὁποῖα ὄλοι οἱ φρόνιμοι, ὄλοι οἱ πεπαιδευμένοι
τοῦ ἔθνους πρέπει νὰ ἔχουν σήμερον ὑπ' ὄψιν, καὶ τὰ ὁποῖα κατ' ἐξοχὴν ὁ Βασι-
λεὺς πρέπει ἄχρι τοῦδε νὰ ἐσκέφθῃ ὠρίμως. Ἀν ἐπαριθμῶμεν ὄλας αὐτάς τὰς δυ-
σκολίας, ἀν προσκαλῶμεν ὄλους τοὺς συμπολίτας μας διὰ νὰ συσχεθῶμεν περὶ τό-
σων ἐμμεριθῶν καὶ σπουδαίων ἀντικειμένων, αὐτὴ εἶναι ἡ καλλίτερα ἀποδείξις,
ὅτι ἐπιθυμοῦμεν νὰ φωτισθῶμεν ἀπὸ τὰς γνώμας τῶν ἄλλων, καὶ ὄχι νὰ ἐπιβά-
λωμεν εἰς κἀνένα τὰς ἀτομικὰς γνώμας καὶ δοξασίας μας. Ζητοῦμεν τὴν συνδρο-
μὴν, καὶ ὄχι τὴν προτίμησιν.

Τὸ εἶδος λοιπὸν εἶναι ἐλεύθερον. Ὁ πατριωτισμὸς, τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους,
μᾶς προσκαλοῦν. Ἄς ἐξηγηθῇ ἕκαστος. Ἐν καιρῷ θέλομεν ἐξηγηθῆ καὶ ἡμεῖς.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ὁ Χρόνος τῆς Ἀγγλίας λέγει, ὅτι ὁ Σουλτάνος σέλλει ἔκτακτον ἀπε-
σταλμένον εἰς τὸ Λονδίνον, διὰ νὰ παρακαλέσῃ τὴν Ἀγγλίαν νὰ προστατεύσῃ τὴν
ἀνεξαρτησίαν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους. Ὅλοι οἱ πολιτικοὶ ἄνθρωποι, προσθέτει
ὁ Χρόνος, ὅσοι γνωρίζουν, πόσον εἶναι οὐσιώδης νὰ διατηρηθῇ ἡ Ἑβρωπαϊκὴ ἰ-
σορροπία, πρέπει νὰ ἐπιθυμοῦν νὰ δοθῇ εἰς τὴν Τουρκίαν ὅλη ἡ ἀναγκαία ὑπερά-
σπισις ἐναντίον πάσης ἐξωτερικῆς ἐπιρροῆς.

Ὁ Ἑλληνας, ἀλλὰ Ἀγγλικὴ Ἐφημερίς, φρονεῖ ὅτι, ἀν ἡ Τουρκία εἴχε τῶ-
ντι σκοπὸν νὰ γείνη ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὴν Ῥωσικὴν Κυβερνήσιν, ἠμπορεῖ εὐκο-
λότερον νὰ κατορθώσῃ τὸν σκοπὸν τῆς, ἀποτεινομένη κατ' εὐθείαν εἰς τὸν ἐν Κων-
σταντινουπόλει Πρέσβυν τῆς Ἀγγλίας, ὅστις, χρεῖας καλοῦσης, δύναται νὰ ζη-
τήσῃ καὶ τὴν συνδρομὴν τοῦ ἐν τῷ Ἀρχιεπελάτῃ σόλου τῆς Ἀγγλίας.

Εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Σμύρνης ἀναγιγνώσκομεν τὸν ἀκόλουθον παράγραφον
ἐπισηλῆς ἐξ Ἀθηνῶν:

«... Ἄλλ' ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶναι μακρὸν νὰ φαίνεται εὐχαριστή-
μος ἀφ' ὅσα ἔχει ὑπ' ὄψιν του. Ἀρχίσει νὰ μουρμουρίζῃ, καὶ νὰ ἐρωτᾷ, τί ἔκαμεν
ἡ Ἀντιβασιλεία ὑπὲρ αὐτοῦ. Συγκρίνει τὴν κατάστασιν του, καὶ βλέπει, ὅτι δὲν
ἔγινε τίποτε ἀφ' ὅσα ὑποσχέθησαν εἰς αὐτὸν, καὶ ἀφ' οὗ ἐξωδεύθησαν τόσον ση-
μαντικαὶ ποσότητες. Ἐρωτᾷ, ποῖα θυσίαι ἔγινον διὰ νὰ βελτιώσουν τὴν κατά-
στασιν του, νὰ προστατεύσουν τὸ ἐμπόριόν του, νὰ ἐνισχύσουν τὴν γεωργίαν καὶ τὴν
βιομηχανίαν του, νὰ διαδώσουν τὰ φῶτα καὶ τὴν παιδείαν εἰς τὴν Πατρίδα του,
κτλ, κτλ. Κατὰ δυσυχίαν, τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεών του δὲν φαίνονται
νὰ τὸν εὐχαριστοῦν, καὶ διὰ τοῦτο γογγυίζει ἀνεκράδην καὶ μεγαλοφώνως, χωρὶς
νὰ συσέλλεται διόλου. Ἡ Δυσαρτέσκεια αὐξάνει καθ' ἡμέραν, καὶ, ἐκτὸς τῶν Ἰ-
ταλλῶν, τὰ παράπονα εἶναι μέγιστα.

«Τοιαύτη εἶναι ἀνευ ὑπερβολῆς ἡ σημερινὴ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι
ἀναγκαῖον, εἶναι οὐσιώδης νὰ ἐξετάσῃ τις, ποῖα εἶναι τὰ αἷτια, καὶ ποῖοι εἶναι
οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι τὴν κατήτησαν εἰς τοιαύτην κατάστασιν.»

Τὸ ἡμιπέσημον ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἡ Ἀντιβυτικὴ Ἐφημερίς ἐδημοσίευσεν εἰς
τὸν 37 ἀριθμὸν τῆς περὶ προτιμήσεων τῶν ξένων ἀξιωματικῶν, εἶναι ὄλωσ διόλου
περιφρονητικὸν ὡς πρὸς τὸ ἔθνος. Εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν θέλομεν ἐξηγηθῆ περὶ τοῦ
ἄρθρου τούτου.

Διάφορα σοσιατικὰ κινήματα γίνονται ἐντὸς τῆς Πελοποννήσου πρὸς διατή-
ρησιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας. Ὅλοι ὅμως αἱ πολυέθοδοι ἐκστρατεῖαι δὲν ἰσχύουν τί-
ποτε, ἐνὸς ἢ ἑξουσία ἀκολουθεῖ τὸν αὐτὸν δρόμον. Τὰ καλλίτερα στοιχεῖα τῆς
εὐταξίας εἶναι ἡ δικαιοσύνη καὶ τὰ φρόνιμα καὶ ἔθνικα μέτρα.

Μᾶς γράφουν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, ὅτι τὸ βραδουρικὸν κόμμα προσπαθεῖ νὰ σύ-
ρῃ καθ' ἑαυτοῦ ἕνα νέον σοσιατικὸν τῆς Πελοποννήσου, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπόσχηται
μεγάλα ἀναταμιεῖς καὶ μεγάλα κέρδη. Εὐχόμεθα, ὁ νέος οὗτος νὰ γνωρίσῃ καὶ
νὰ αἰσθανθῇ ἐν καιρῷ τὰς νέας παγίδας, τὰς ὁποίας οἱ βραδουρικοὶ ζητοῦν νὰ σῆ-
σουν κατ' αὐτοῦ καὶ κατὰ τῶν φίλων του.

Ὁ καιρὸς θέλει ἀποδείξῃ μέχρι τίνας βαθμοῦ αἱ συμβουλαὶ μας εἶναι ἐιλικρι-
νεῖς καὶ ἀμερόληπτοι.

Κατ' αὐτὰς εἰσηλθὼν εἰς τὴν ἔξωθεν τοῦ φρουρίου τῆς Ναυπλίας κειμένην οἰ-
κίαν τοῦ Ναυάρχου Μιαούλη κλέπται διὰ νυκτὸς, οἱ ὁποῖοι, ἀφ' οὗ κακομετεχει-
ρίσθησαν τὸν νεώτερον υἱὸν τοῦ Ναυάρχου, ὅστις εὐρίσκειται εἰς τὴν βηθίσαν οἰ-
κίαν μετὰ τῆς οἰκογενείας του, ἐγύμνωσαν τὴν κατοικίαν, καὶ ἀνεχώρησαν. Οἱ
κακούργοι οὗτοι δὲν ἀνεκαλύφθησαν ἄχρι τῆς ἡρας.

Ὁ περίφημος χειρουργὸς τῆς Γαλλίας, Δουπουτρέν, ἀπέθανεν εἰς τὰ
Παρίσια τὴν 27 Ἰανουαρίου, εἰς τὰς δύο ὥρας Μ. Μ., μετὰ ἐνὸς ἔτους ἀσθ-
νείαν, καὶ εἰς ἡλικίαν 56 ἐτῶν καὶ 6 μηνῶν. Ἀφῆσεν εἰς τὴν μονογενῆ του θυ-
γατέρα κληρονομίαν ἐπὶ ἑξακομμύρια Φράγκα. Ἐκτὸς τούτων, ἀφίωσε 200,000
Φράγκα διὰ νὰ διορισθῇ διδάσκαλος ἰδιαιτέρως τῆς ἰατροχειρουργικῆς παθολογί-

stitution définitive et de lui assurer le double bienfait de la paix
« au dehors, de la tranquillité, du règne des lois et de l'ordre au
« dedans. C'est la seule récompense que les trois Cours vous deman-
« dent pour les services qu'elles ont eu l'occasion de vous rendre. »

Ces paroles des représentants des trois Puissances protectrices
résonnent aujourd'hui plus haut que jamais et les conseils salutaires
qu'elles renferment ne doivent pas être perdus pour nous.

Voilà trois ans bientôt que des voix amies engageaient la Nation
à aider le Roi dans la tâche de donner à l'Etat une Con-
stitution définitive. Nous ne voulons pas revenir sur ce long
espace de tems écoulé déjà, pour examiner si le Pouvoir représentant
le Roi a bien, ou mal fait de ne pas appeler la Nation à son aide
pour la constituer définitivement. Si c'est un bien, l'avenir nous l'ap-
prendra; si c'est un mal, il est sans remède aujourd'hui et au lieu
d'envenimer les haines par d'inutiles récriminations, mieux vaut,
sans doute, appeler l'attention publique sur ce que nous devons fai-
re que sur ce qui aurait dû être fait.

Nous touchons enfin, il faut l'espérer du moins, au terme de nos
longues et pénibles expériences. Nous touchons au moment où le Roi
maître va se mettre en contact avec le Peuple et où les conseils de
la Conférence de Londres vont devenir une vérité.

Mais à cause de cela même, notre position n'en devient que plus
difficile et d'immenses d'importantes questions se présentent, aux
quelles une prompte solution doit être donnée.

Et d'abord, cette Constitution définitive depuis si long tems
promise et attendue, quel sera son caractère, quelle sera sa nature?
Sans répondre ici à cette question, nous croyons que ce mot de Con-
stitution dont on a tant usé et abusé partout, doit être pris dans
sa plus haute signification, et c'est à étudier et faire comprendre sa
valeur que nous convions tout ce que la Grèce possède d'esprits éc-
lairés, de cœurs généreux.

Après l'avènement du Roi, quand tous les partis, quand toutes
les opinions seront venues se rallier enfin auprès de son trône, quel
sera le lien qui les unira indissolublement; comment pourra-t-on
faire de la nation Grecque, de cet assemblage inouï d'éléments op-
posés, une masse compacte et homogène? Ce n'est pas là une chose
impossible, mais encore faut-il bien savoir comment elle pourra
être faite.

Quelle sera la forme de gouvernement qui succèdera à la Régence
et mieux encore, quel sera le but que se proposera le nouveau gou-
vernement? Certes, si nous ne consultons que les sentiments de S.
M. et le patriotisme dont, tant de fois elle a donné des preuves,
tout nous porte à croire que ce but sera éminemment social. Mais
c'est sur les moyens de l'atteindre qu'on ne saurait trop rassembler
de documents et de lumières.

La misère désole nos provinces, la stérilité dessèche notre sol,
la génération qui s'élève, pour éviter les errements de celle qui l'a
précédée dans la carrière, a besoin de moralité et d'instruction.
Quels sont les leviers puissants qu'il faudra mettre en jeu pour sa-
tisfaire à tant de besoins, à tant d'exigences?

Ce sont là des questions que tout esprit sérieux doit aujourd'hui
se poser, que le Roi surtout, dans sa haute sagesse a dû envisager
bien des fois. Si nous nous plaçons en face de si grandes difficultés,
si nous invitons tous nos compatriotes à réfléchir à la solution la
plus favorable qui pourrait leur être donnée, on pense bien que nous
ne venons pas étaler et proposer un système tout fait. Nous invo-
quons la concurrence des opinions et des idées et nous ne demandons
pas la préférence pour les nôtres, mais bien pour celles qui seront
jugées meilleures et plus saines.

Déjà, dans un travail commencé depuis quelque tems sur l'orga-
nisation du pays, nous avons émis des pensées dont quelques unes
peut-être pourront être jugées utiles. Plus tard, nous reviendrons sur
ces questions d'un ordre, élevé que nous avons posée. Le jour approche
où elles devront être résolues.

NOUVELLES DIVERSES.

— Le Times parle d'un message extraordinaire, envoyé par le Sul-
tan, et destiné à défendre, auprès du ministère Anglais, la cause de
l'indépendance Turque. Tout homme politique, ajoute le Times, qui
apprécie l'importance et les avantages de l'équilibre Européen, doit
vivement désirer que la Turquie, trouve une protection nécessaire
contre l'influence étrangère.

— Le Sun pense que si la Turquie a, en vérité, l'intention de se
rendre indépendante du gouvernement Russe, elle aurait pu parve-
nir à ce but plus facilement en s'adressant à l'ambassadeur Anglais
à Constantinople, qui, en cas de besoin, peut être protégé par l'es-
cadre Anglaise dans la Mer Noire.

... κερφέρας πρὸς τούτους 300,000 φράγκα διὰ νὰ συσταθῇ κατάστημα, τὸ ὁποῖον νὰ χρησιμεύῃ ὡς ἀσυλον εἰς 12 γέροντας ἰατρούς.

— Ἡ Λομβαρδία εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης, ὅπου ἡ σοφιστικὴ διδασκαλία ἀνεμίζει περισσότερο. Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν πρὸς ἔπαινον τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως, ἥτις τὴν προστεταίει μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις τῆς. Ἡ Ἐφημερίς τῶν Μεδιολάνων τῆς 9 Φεβρουαρίου δημοσιεύει πινάκα, κατὰ τὸν ὁποῖον ἀπὸ 1000 παιδιά εἰς ἡλικίαν νὰ συχνάζουν εἰς τὰ σχολεῖα 906 ἀκολουθοῦν μαθήματα. — Πότε θέλει ἠμπορήσει καὶ ἡ Ἑλλάς νὰ δημοσιεύσῃ παρόμοιον πινάκα;

— Ἀφ' οὗτου ἐβασίλευσεν ὁ Αεοπόλδος εἰς τὸ Βέλγιον, εἰς καὶ μόνος κατεδικάσθη εἰς θάνατον, καὶ ἀπεκεφαλίσθη τὴν 29 Ἰαννουαρίου.

— Οἱ κάτοικοι τοῦ Βορδῶ κάμνον συνδρομὴν διὰ νὰ ἀνεγείρουν ἐν τῷ μέσῳ τῆς πέλειως τῶν τῶ ἀγαλμα τοῦ ἀθανάτου Μοντσκοιό.

— Κατὰ τὴν γενομένην ἐσχάτως εἰς τὸ Λονδίον ἐπαρέθρησιν, 6,400,000 Ἄγγλοι πληροῦν κατ' ἔτος εἰς τὸν Ἄγγλικὸν Κλήρον 8,893,000 λίρ. Στερλίνας, ἐν ᾧ εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους Χριστιανικοὺς τόπους, 195, 678,000 Χορσιανοὶ πληροῦν κατ' ἔτος εἰς τὸν Κλήρον τῶν μόνον 8,591,000 Ἀ. Στερλίνας.

— Ὁ μέγρι τοῦδε ἐν Παρισίοις Πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας, Κ. Πότσο δὲ Βόργα, ἀπέπρασεν εἰς τὸ Λονδίον.

ΚΥΡΙΑ ΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ.

Ἐξ Ἀθηνῶν, 28 Φεβρουαρίου.

Ἐκτὸς τῶν συναγωνιστῶν μας Φαναριωτῶν, ὅλοι οἱ λοιποὶ καταγίνονται ἐνταῦθα νὰ πιάνουν τὰς θέσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ τὴν καθέδραν τοῦ Δημάρχου. Σκοπὸς τῆς γενεᾶς ταύτης εἶναι νὰ προετοιμασθῇ διὰ τὰ Ἰπουργεῖα καὶ διὰ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Ὁ Κύριος Ἡπίτης εἶναι ἐπὶ κεφαλῆς τούτων. Ὁ Βασιλεὺς μας ὁμῶς ἐπιθυμεῖ τὸ πᾶν διὰ τοὺς ἀγωνισθέντας Ἑλληνας, καὶ δαίγματα μεγάλα τῶν εὐγενῶν τούτων αἰσθημάτων του μᾶς δίδει καθημέραν.

Εἰς τῶν Συνδρομητῶν σου.

(Συνέχεια τῆς Διατριβῆς τοῦ Ν. Παμπούκη)

Εἰς μάτην ὅλα τὰ ἄλλα μέτρα, διὰ νὰ προφυλάξῃ ὁ Ἡγεμὼν τὸν λαὸν ἀπὸ τοῦ αὐθαίρετον οὔτε ποιμὴν χωρὶς τῶν σκύλων, οὔτε φιλόλαος Ἡγεμὼν χωρὶς βουλήν· ἡ φωνὴ τοῦ δήμου πνίγεται εἰς τὰ βάθη τῆς ταπεινῆς του καλύβης, ἡ καὶ διόλου μηδενίζεται ἕως ν' ἀναβῇ μετὰ τὸν τόσον ὑπουργικῶν λαθροκινήτων ὑπονόμων εἰς τοῦ Ἐθνίου τὰ ὑποπόδια· ὁ δὲ φιλόλαος Βασιλεὺς διαμένει εἰς τὸ ὑψος, σκῆπτρον κρατῶν ἀκίνητον ὡς τύπος Βασιλέως, ὡς ὄργανον χωρὶς δυνάμιν διαμένουσιν οἱ νόμοι ἄνευ ἀντιπροσωπικοῦ.

Ὅλη δηλονότι ἡ ἐπιβρῶν μένει εἰς τοὺς ὑπαλλήλους· καὶ καθὼς ὁ ἐπὶ σκοπέλου θεατῆς, βλέπων τὸ πλοῖον κλυδωνιζόμενον, ἀδυνατεῖ, ἀν καὶ θελή, νὰ τὸ διακωλύσῃ, οὕτω καὶ ὁ Ἡγεμὼν ὄρων ὑψῶθεν τὸν λαὸν του πάσχοντα, ἀναγκασίζεται νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ· διότι χάσμα μέγα κεῖται μετὰ τῶν αὐτῶν διὰ τοῦ ὑπουργείου, καὶ δὲν δύναται εἰλικρινῶς νὰ συνεξηγηθῶσι· διότι παραμεροφυμένῃ παντοιοτρόπως διὰ τοῦ αὐθαίρετου τῶν ὑπουργικῶν τῆς ἀληθείας, διαφθείρεται ἡ ἀμοιβαία τῶν ἐμπιστοσύνη, τὴν ὁποῖαν ἐξ ἐναντίας τὸ Ἀντιπροσωπικὸν παριστάνει ζωηρὰν καὶ ἀκμάζουσαν εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ἐθνίου, ἐπᾶνω τοῦ ὁποῖου διανυάζει ὁ Βασιλεὺς, ὡς παντέρως, ὡς ἀλάνας, ὡς φιλοδικαίος, ὡς καρδιογνώστης, ὡς ἐπίγειος θεὸς μετὰ τῶν εὐδαιμονούντων λαοῦ του.

Ἀλλὰ, σὺν Θεῷ εἰρήσθω, ἰδοὺ, ὅτι πλησιάζει καὶ ὁ ἐνθρονισμὸς ποῖος ἄλλος ἀντιπροσωπεύων τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος, παρὰ τὸ κοινοβουλευτικόν, θέλει ἀναβιβᾶσαι μὲ τὰς πανδήμου εὐχὰς τὸν νέον ἀνακτα εἰς τὸν θρόνον· Αὐτὸ τοῦτο ἔχει, ὡς ἡ πάλαι σύγκλητος βουλή τῆς Ῥώμης εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν νέων αὐτοκρατορῶν τῆς, τὸ δικαίωμα νὰ προσωπώσῃ τὰς γλυκείας του εὐχὰς πρὸς τὸν νεόεσπτον Β. τῆς Ἑλλάδος « Ἄρχε, Βασιλεῦ! εὐτυχῶς μὲν, ὡς ὁ Αὐγούσης, ἀγαθῶς δὲ, ὡς ὁ Τραϊανός! » Μόνον ἓνα σκοπὸν εἶχεν ὁ Τραϊανός, λέγει ὁ Πλίνιος, νὰ κάμῃ τοὺς ὑπηκόους του καὶ χωρὶς σχεδὸν τὴν θέλησιν τῶν τόσον ἐλευθέρων καὶ εὐτυχεῖ, ὅσον δὲν ἠδύνατο περαιτέρω τὸ κλέος τῆς αὐτοκρατορίας καὶ ἡ εὐδαιμονία τοῦ λαοῦ ἐφαίνετο, λέγει, ὅτι ἦτον τὸ ἀκατάσβεστο πάθος του διὰ τοῦτο εἰσῆγαγε πάλιν τοὺς παλαίους τῆς τοῦ δήμου ἐκκλησιαστικὸν τύπον, εἰς τοὺς ὁποῖους ὑπετάχθη καὶ αὐτὰς, καὶ τοὺς ἐσερεύσε μὲ τὸ παράδειγμα του.

Τὴς ἀπεθανάτισε τὸν Ἑρρίκον α., τὸν αἰμίμητον τῆς Γερμανίας αὐτοκράτορα; Ὅχι τόσον αἰ μεγάλα κατακτήσεις του, ὅσον ἡ ἀξιωματικότητος σελῆς τῆς Γερμανικῆς ἱστορίας, διὰ τῆς ὁποίας διδάσκονται οἱ ἀξιολύθητοι τῆς Εὐρώπης Βασιλεῖς, πῶς ὁ τοιοῦτος δορυκότητος δὲν ἐσερεύσεν εἰς τὴν διαδοχὴν τοῦ θρόνου τὸν υἱὸν του Ὁθωνα μὲ δυνάμιν τῆς Ἑβουσίας, ἀλλὰ μὲ τὰς ὁμοθυμῶν εὐχὰς τοῦ ἔθνους του, ὡς ἀκολούθως λέγει ἡ ἱστορία του « Ἐν ᾧ Ἡρρίκος, ὁ α. ἀκόμη ἔζη, ἐπεβίβασε νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν διαδοχὴν εἰς τὸν υἱὸν του Ὁθωνα δι' ἐθνικῆς συνελεύσεως γενομένης εἰς Ἐρφορδίαν, ὅχι μόνον τῶν λαϊκῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἱερωμένων, οἵτινες διὰ τῆς ἀνηκούσης τελετῆς τὸν ἀνεβίβασαν εἰς τὸν θρόνον του. Ἀρετὴ, ἀνδρεία καὶ εὐσεβεία, ἦσαν αἱ ιδιότητες τοῦ Ὁθωνος καὶ Ἑρρίκου. Μετὰ δυσπρόσκειαν διακόπτομαι ἀπὸ πολυτίμον περικοπήν, διὰ νὰ ἐπαναλάβω, ὅτι μὲ τὰς αὐτὰς πανδήμους εὐχὰς τοῦ ἔθνους οὕτως ὁ α. Ὁθων ἐσεύσασε τὸν θρόνον τοῦ υἱοῦ του Ὁθωνος β', καθὼς καὶ ὁ Ὁθων β' τὴν διαδοχὴν Ὁθωνος τοῦ Γ'. τοῦ ὁποῖου, ὡς φιλοπάτριδος ὄντος βασιλεῖς, ἔχρισεν ἡ ἐλευθέρων πατρίδος τῶν κατὰ διδοχὴν, ὡς καὶ ἐπειθοῖ ἐκυβέρνησεν τοῦ λαοῦ φρονίμως καὶ ἐπιεικῶς μὲ νόμον, ἐλευθέρων.

Ἡγεμῶνες τῶν Ἐθνῶν! Εἰς τὸν πρόσκαιρόν σας β'ον, φροντίστε νὰ βασιλεύετε αἰώνιος εἰς τὰς καρδίαις τῶν λαῶν, ὡς ὁ Ἑρρίκος, ὁ Ὁθων, ὁ Αὐγούσης, καὶ ὁ Τραϊανός!

(Ἀκολουθεῖ.)

Ὁ Ἰπότης Συντάκτης Ἀντώνιος Ἰωαννίδης.

Le Gerant Responsable A. Joannidis.

— Nous lisons dans une lettre, datée d'Athènes et insérée dans le Journal de Smyrne, le paragraphe suivant.

« Cependant le peuple est loin de se montrer satisfait de ce qui se passe sous ses yeux. Il commence à murmurer et à demander ce qu'on a fait pour lui. Il compare sa position actuelle avec ce qu'il devrait être d'après toutes les belles promesses qui lui ont été faites et les sommes énormes qu'on a dépensées. Il s'enquiert des sacrifices qui ont été faits pour soulager sa misère, de la protection qu'on a accordée au commerce, des encouragemens qu'on a donnés à l'agriculture et à l'industrie, des soins qu'on a pris de propager l'instruction, etc., etc. Par malheur, le résultat de son enquête n'a pas l'air de le contenter, et il nese gêne pas pour le dire, même assez haut. Le mécontentement gagne chaque jour du terrain, et à l'exception des employés, la population entière n'a que des plaintes amères à proférer.

Telle est, sans aucune exagération, la situation actuelle de la Grèce. Il sera essentiel dans l'intérêt de pays et de la vérité d'examiner en détail les causes qui l'ont réduite à cet état, et la part que les individus y ont prise chacun en ce qui le concerne. »

— L'article semi-officiel sur l'armée inséré dans le National est une insulte faite à la Nation entière et au bon sens. Nous reviendrons sur ce sujet.

— On fait de grands mouvements militaires dans l'intérieur du Péloponèse pour y maintenir la paix publique. Ce ne sont pas de coûteuses expéditions qu'il fallait faire. Un changement de système politique, une meilleure administration sont les meilleurs éléments du bon ordre.

— On nous écrit d'Athènes que la coterie des intrigants s'efforce d'attirer dans ses filets un des jeunes militaires les plus distingués du Péloponèse. Nous espérons que ce jeune homme ne se laissera pas prendre à de pareils pièges.

— Dans la nuit du 11 au 12 Février, des voleurs se sont introduits dans la maison de campagne de l'Amiral Miaoulis. Après avoir maltraité les maitres du logis et les avoir menacés le pistolet sur la gorge, ils ont emporté tout ce qui s'est offert à leur avidité. Ces misérables avaient eu la précaution de noircir leurs visages pour n'être pas reconnus.

— Le célèbre chirurgien Dupuytren est décédé à Paris le 8 Février, à deux heures, après une maladie de près d'une année, à l'âge de 56 ans et six mois. Il laisse à Madame de Beaumont, sa fille unique, une fortune de près de 7 millions. Outre la fondation d'une chaire de pathologie médico-chirurgicale, à la quelle il a destiné un legs de 200,000 Fr., il a par son testament consacré 100 mille écus à la fondation d'une maison d'asyle pour 12 vieux médecins.

— La Lombardie est un des pays de l'Europe où l'instruction primaire est la plus florissante. C'est une justice à rendre au gouvernement Autrichien qui la protège de tout son pouvoir. D'après un tableau, contenu dans la Gazzett de Milan, du 9 Février, sur 1,000 enfans en âge de fréquenter les écoles, on compte à Bergame 906 élèves. — Que ne pouvons-nous en dire autant de l'instruction primaire en Grèce!

— Pour la première fois depuis le commencement du règne de Léopold, la Belgique a été, le 10 Février, témoin d'une exécution capitale.

— Il résulte d'un tableau, dernièrement publié à Londres, que l'Angleterre paie annuellement au clergé anglican la somme énorme de 8,836,000 liv. sterl. pour 6,400,000 fidèles, tandis que tous les autres pays chrétiens ensemble ne paient à leur clergé que 8,591,000 l. st. par an pour 195,678,000 fidèles.

— M^r. Pozzo di Borzo a passé le 6 Février à Boulogne se rendant à Londres.

— Une souscription est ouverte à Bordeaux, sous les auspices du conseil municipal, pour ériger une statue à Montesquieu.

— Le National Intelligencer, Journal Américain fait les réflexions suivantes:

« D'après la preuve incontestable des dispositions pacifiques que vient de donner le Sénat, et la probabilité de dispositions semblables dans l'autre chambre, nous espérons que l'on regardera comme positif, tant ici qu'à l'étranger, qu'il n'existe aucun fâcheux désir de guerre dans la partie la plus grave et la plus réfléchie du Peuple Américain. Nous félicitons le pays de cette prompte et judicieuse décision du Sénat. On peut vraisemblablement compter que tout refus de sanctionner la mesure imprudente recommandée au congrès par le président, aura pour effet de calmer toute irritation qui aurait pu naître au sein des chambre Françaises. »